

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ & ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ενημερωτικό Δελτίο Δικαστικών Αποφάσεων Δικαστηρίων Θεσσαλονίκης

LEGAL NEWSLETTER

Εισαγωγικό Σημείωμα

Έκδοση 5^η - 6^η

Ιούλιος - Νοέμβριος 2017

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Δημοσιεύθηκε σήμερα στην ιστοσελίδα του ΔΣΘ το νεό διπλό τεύχος του Ενημερωτικού Δελτίου πρόσφατων αποφάσεων των Δικαστηρίων Θεσσαλονίκης για τους μήνες Ιούλιο μέχρι και Νοέμβριο του 2017 με αρκετές ενδιαφέρουσες περιλήψεις αποφάσεων των Δικαστηρίων της πόλης μας. Από το σημερινό τεύχος και στο εξής θα παραθέτουμε και αποφάσεις και του **Ειρηνοδικείου** Θεσσαλονίκης.

Στόχος αυτής της πρωτοβουλίας, όπως τονίσαμε και στα προηγούμενα τεύχη, είναι η ενημέρωση όλων των συναδέλφων σχετικά με τις τελευταίες νομολογιακές εξελίξεις – τάσεις, όπως αυτές διαμορφώνονται από τα δικαστήρια της Θεσσαλονίκης.

Η επεξεργασία των αποφάσεων που θα λαμβάνετε εκπονείται από συναδέλφους - μέλη της επιτροπής μας. Για κάθε απόφαση θα παρατίθεται αυστηρά και μόνον ο αριθμός της και μια σύντομη περιγραφή των νομικών ζητήματων που προσεγγίζει, χωρίς να γίνεται καμία αναφορά σε ονόματα διαδίκων ή δικηγόρων. Λόγω του μεγάλου εύρους αντικειμένων θα προσπαθήσουμε η δειγματοληψία να είναι το δυνατό αντιπροσωπευτικότερη.

Η προσπάθεια αυτή αγκαλιάστηκε από το σύνολο των συναδέλφων όχι μόνον σε τοπικό επίπεδο αλλά ας σημειωθεί ότι και ο ΔΣΑ ζήτησε και έλαβε την άδεια από το Δ.Σ του ΔΣΘ ώστε να ενσωματώσει τα τεύχη νομολογίας της Επιτροπής Επαγγελματικής Κατάρτισης και Επιμόρφωσης στη νομολογιακή βάση δεδομένων του **ΙΣΟΚΡΑΤΗ**.

Θέλω και προσωπικά να ευχαριστώ όλους τους συναδέλφους μέλη της Επιτροπής Επαγγελματικής Κατάρτισης και Επιμόρφωσης Δικηγόρων του ΔΣΘ, (οι οποίοι και μνημονεύονται δίπλα σε κάθε περίληψη αλλά και στο τέλος του ενημερωτικού Δελτίου), που συμμετέχουν σε αυτή την αρκετά απαιτητική, δημιουργική αλλά και φιλόδοξη προσπάθεια.

Τα τεύχη θα δημοσιεύονται σε ηλεκτρονική μορφή στην Ιστοσελίδα του ΔΣΘ στην επιλογή **ΕΚΔΟΣΕΙΣ** ως **LEGAL NEWSLETTER** με την μορφή PDF και τα περιεχόμενα τους θα εμφανίζονται και στην μηχανή αναζήτησης του περιοδικού **ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ** αλλά και σύντομα στον **ΙΣΟΚΡΑΤΗ**.

Με μεγάλη χαρά και ανυπομονησία περιμένουμε από όλους εσάς σχόλια και παρατηρήσεις για περαιτέρω εξέλιξη ή βελτίωση της φιλόδοξης αυτής δράσης.

Καλή Μελέτη !

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής
Βρίκος Χρήστος

Τηλ. επικοινωνίας: 6932654175

Email: vrikoslaw@gmail.com

Αμοιβή δικηγόρου. Από τις διατάξεις των άρθρ. **1, 2 παρ. 2, 38, 39, 46, 49, 63, 9, 92 και 94 του Κώδικα περί Δικηγόρων** σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρ. **648επ. και 713επ. ΑΚ** προκύπτει ότι ο δικηγόρος ενεργώντας ελεύθερα έναντι του πελάτη του και μη διατελώντας σε σχέση εξαρτήσεως είναι άμεσος δημόσιος λειτουργός, η μεταξύ τους σχέση χαρακτηρίζεται ως αμειβόμενη εντολή και δικαιούται να λάβει από τον εντολέα του αμοιβή για κάθε εργασία δικαστική ή εξώδικη. Αν δεν υπάρχει συμφωνία το ελάχιστο της αμοιβής ορίζεται στο άρθρ. **99 επ. του Κώδικα περί Δικηγόρων**. Σύμφωνα με το άρθρ. **92 §3** του ίδιου Κώδικα επιτρέπεται συμφωνία που εξαρτά την αμοιβή από την έκβαση της δίκης ή του αποτελέσματος, στην περίπτωση όμως αυτή ο δικηγόρος θα πρέπει να αναλάβει την υποχρέωση διεξαγωγής της δίκης μέχρι την τελεσιδικία, χωρίς σε περίπτωση αποτυχίας να λάβει κάποια αμοιβή (**§5**). Η αμοιβή του δικηγόρου που ανέλαβε εργολαβικά τη διεξαγωγή της δίκης δεν μπορεί να υπερβαίνει το 20% του αντικειμένου της δίκης. Με τον νέο ΚΠολΔ η σχετική περί εργολαβίας δίκη συμφωνία **δεν** προϋποθέτει έγγραφο τύπο, **εκτός αν** αφορά εργατικές διαφορές (**άρθρ. 92§4 Κώδικα περί Δικηγόρων**). Απόρριψη της έφεσης του εφεσιβάλλοντος-δικηγόρου όχι επειδή δεν υπήρξε έγγραφη σύμβαση εργολαβίας δίκης, αλλά επειδή δεν αποδείχθηκε (εγγράφως ή με άλλο τρόπο) η σύμβαση αυτή. Απόρριψη ισχυρισμών περί καταστροφής της σύμβασης από πυρκαγιά, διότι αφενός δεν δηλώθηκε στην αρμόδια επιτροπή του Δικηγορικού Συλλόγου, αφετέρου δεν συντάχθηκε νέα σύμβαση προς αντικατάσταση.

Χρηματική οφειλή- Παραγραφή: **Άρθρ. 513ΑΚ και 216ΚΠολΔ** στοιχεία του δικογράφου της αγωγής για καταβολή τιμήματος πράγματος αποτελούν: η κατάρτιση της σύμβασης για την πώληση συγκεκριμένων πραγμάτων, η εξειδίκευση των κατά είδος, ποσότητα, τιμή μονάδας και η συνολική τιμή των πωληθέντων και παραδοθέντων πραγμάτων που συμφωνήθηκε. Κατά το **άρθρ. 33ΚΠολΔ** αρμόδιο είναι το δικαστήριο στην περιφέρεια του τόπου όπου καταρτίστηκε η δικαιοπραξία εν ζωή ή όπου πρέπει να εκπληρωθεί η παροχή. Τόπος κατάρτισης της σύμβασης θεωρείται ο τόπος στον οποίο περιήλθε στον προτείνοντα η αποδοχή της πρότασης. Ο τόπος εκπλήρωσης της παροχής προσδιορίζεται από το ουσιαστικό δίκαιο, **άρθρ. 320-322ΑΚ**. Ο τόπος εκπλήρωσης επί χρηματικής παροχής που οφείλεται από σύμβαση, αν δεν προκύπτει κάτι άλλο από τη σύμβαση ή τις περιστάσεις, είναι ο τόπος που έχει ο δανειστής την οικία του ή ο τόπος επαγγελματικής του εγκατάστασης, αφού τα χρηματικά χρέη τυγχάνουν, εν αμφιβολία, κομίσιμα. Η παραγραφή των αξιώσεων των εμπόρων, βιομηχάνων κλπ είναι 5ετής (**άρθρ. 250§1ΑΚ**). Η ιδιότητά τους κρίνεται από τις διατάξεις του ΕμπΝ κατά τον χρόνο γέννησης της αξίωσης. Σύμφωνα με το **άρθρ. 260ΑΚ** για τη διακοπή της παραγραφής αρκεί οποιαδήποτε συμπεριφορά ή ενέργεια του οφειλέτη προς τον δανειστή με την οποία εκφράζεται ρητώς ή σιωπηλώς η πεποίθησή του οφειλέτη για την ύπαρξη της υποχρέωσής του και της αξίωσης του δανειστή. Οι επιμέρους καταβολές της εναγόμενης συνιστούν σιωπηρή αναγνώριση της επίδικης αξίωσης και αποτελούν λόγο διακοπής της παραγραφής. Δεκτή η έφεση. Υποχρεώνει την εναγόμενη στην καταβολή των οφειλόμενων χρηματικών ποσών από την έκδοση τιμολογίων.

Ορισμός αφανούς εταιρείας, εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 47 – 50 ΕμπΝ καθώς και 741 επ ΑΚ. **Λύση αφανούς εταιρείας** κατ' εφαρμογή των άρθρων 765 επ ΑΚ. Μετά τη λύση δεν ακολουθεί υποχρεωτικά στάδιο εκκαθάρισης. Αξιώσεις μετά τη λύση. Παραδεκτή η άσκηση αγωγής εκ μέρους του αφανούς εταίρου, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 779 – 782 ΑΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 719ΑΚ, κατά του αφανούς εταίρου, προς απόδοση σ' αυτόν της ανήκουσας στον ίδιο μερίδας από τα

εταιρικά κέρδη και της εισφοράς του. **Έννοια αδικοπρακτικής ευθύνης** (άρθρα 914, 932 ΑΚ σε συνδυασμό με 298,299,330 εδ. β). Για την κατάφαση παρανομίας δεν απαιτείται παράβαση συγκεκριμένου κανόνα δικαίου, αλλά αρκεί αντίθεση της συμπεριφοράς στο γενικότερο πνεύμα δικαίου ή στις επιταγές της έννομης τάξης, όπου εμπίπτει η παράβαση γενικής υποχρέωσης πρόνοιας και ασφάλειας στο πλαίσιο της συναλλακτικής και γενικότερα της κοινωνικής δραστηριότητας των ατόμων. Παραδεκτή σώρευση. **Δεκτός ο λόγος έφεσης περί πλημμελούς εκτίμησης των αποδείξεων.** Απόρριψη κύριας βάσης αγωγής, παραδεκτή εξέταση επικουρικής βάσης αγωγής που δεν εξετάσθηκε από το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο (άρθρα 522, 535 παρ. 1, 536 παρ. 1 ΚΠολΔ). **Δεκτή εν μέρει η αγωγή κατά την επικουρικής βάση.**

446/2016 Τριμ.Εφ.Θεσ. (Επεξ. Κιούπκιολη Παναγιώτα)

Ενεργητική νομιμοποίηση της δικαιούχου των **σημάτων εταιρίας** για την άσκηση αγωγής προς προστασία αυτών, όταν στην θυγατρική της εταιρία επέτρεψε απλώς την χρήση αυτών με την συγκατάθεσή της (αρ. 18§ εδ. γ' ν. 2239/1994), χωρίς να της μεταβιβάσει τα απορρέοντα από το σήμα δικαιώματα (αρ. 22 ν. 2239/1994).

Συμπληρωματική εφαρμογή της **γενικής ρήτρας του αρ. 1 ν. 146/1914 περί αθέμιτου ανταγωνισμού και στα εμπορικά ή βιομηχανικά σήματα υπό τις προϋποθέσεις του αρ. 13 ν. 146/1914.** Υλική αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου για εκδίκαση της σχετικής αγωγής παράλειψης του ν. 146/1914, διότι πρόκειται για διαφορά ανεπίδεκτη χρηματικής αποτίμησης.

Απόλυτο και αποκλειστικό το δικαίωμα της δικαιούχου του σήματος (αρ. 1, 2, 14, 15, 18, 21, 26§2 ν. 2239/1994), το οποίο παράγει αξίωση έναντι τρίτων προς παράλειψη της χρήσης του σήματος ή/και προς καταβολή αποζημίωσης στον δικαιούχο. Έννοιες παραποίησης και απομίμησης του σήματος. Δυνατότητες του καθ' ύλην αρμόδιου δικαστηρίου προς εκδίκαση αυτής της αγωγής (Μονομελές Πρωτοδικείο). Δεν προβλέπεται στον ν. 2239/1994 ως

δυνατότητα του δικαστηρίου να διατάξει την δημοσίευση της περίληψης της απόφασής του σε εφημερίδες, εκτός κι αν στην παραπάνω αγωγή συμπεριλαμβάνεται και ιστορική βάση που θεμελιώνεται στο αρ. 1 ν. 146/1914.

Αρ. 20§1 ν. 239/1994: Διάκριση μεταξύ επιτρεπτής χρησιμοποίησης περιγραφικών ενδείξεων (δηλώσεων) και επιτρεπτής χρησιμοποίησης αυτού τούτου του σήματος από τρίτο –μη δικαιούχο και προϋποθέσεις. Ανάρτηση από εναγόμενο – εκκαλούντα σε εμφανή σημεία της επιχείρησής του αυτούσιων των σημάτων της ενάγουσας – εφεσίβλητης, εμφανίζοντας παραπλανητικά την επιχείρησή του ως εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο της ενάγουσας και με τρόπο που αντίκειται στα χρηστά ήθη, αντλώντας, έτσι, αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα και την φήμη των σημάτων της ενάγουσας – εφεσίβλητης.

Διακοπή παραγραφής κατ' αρ. 261 εδ. α' ΑΚ με την άσκηση αγωγής και εκ νέου έναρξη του χρόνου αυτής είτε από την έκδοση τελεσίδικης απόφασης είτε έξι μήνες μετά την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδικών ή του δικαστηρίου (άσκηση αγωγής ως ειδικό ανασταλτικό γεγονός του χρόνου νέας παραγραφής της αξίωσης, αποκλείοντας την παραγραφή εν επιδικία).

Απορρίπτει έφεση κατ' ουσίαν.

Σύμβαση Γενεύης (CMR) – σύμβαση για την διεθνή, οδική μεταφορά εμπορευμάτων. Υπερισχύει ως εσωτερικό δίκαιο, δυνάμει του άρθρου 28.1 Συντάγματος, κάθε αντίθετης διάταξης νόμου. Σε σύμβαση μεταφοράς εμπορευμάτων, ο μεταφορέας ευθύνεται έναντι του αγοραστή για κάθε απώλεια ή βλάβη που έχει επισυμβεί από την παραλαβή μέχρι την παράδοση των εμπορευμάτων, ανεξάρτητα από το αν τη μεταφορά την

ενήργησε αυτός προσωπικά ή μέσω υποκαταστάτων, εκτός εάν αποδείξει ότι η απώλεια ή η βλάβη των εμπορευμάτων δεν οφείλεται σε εσφαλμένη ενέργεια ή αμέλεια δική του ή των προσώπων για τα οποία ευθύνεται, αλλά στις οδηγίες όποιου προβάλλει απαίτηση ή σε κρυμμένο ελάττωμα των εμπορευμάτων ή σε συνθήκες τις οποίες ο μεταφορέας δεν μπορούσε να αποφύγει και ούτε να προλάβει τις συνέπειες τους. Στην Σύμβαση παραγγελίας (άρθρο 97 Εμπορικού Νόμου), ο παραγγελιοδόχος ενεργεί στο δικό του όνομα για λογαριασμό όμως του παραγγελέα. Ο παραγγελιοδόχος ευθύνεται ως εγγυητής για κάθε φθορά ή απώλεια των εμπορευμάτων, ανεξάρτητα από πταίσμα εκτός αν συμφωνήθηκε το αντίθετο ή εκτός εάν υπήρξε ακαταμάχητη δύναμη. Εφόσον ανακύψει, με βάση την Σύμβαση της Γενεύης ευθύνη του μεταφορέα, ευθύνεται εγγυητικά και εις ολόκληρον με αυτόν και ο παραγγελιοδόχος μεταφοράς. Η Σύμβαση της Γενεύης εφαρμόζεται έμμεσα και στον παραγγελιοδόχο μεταφοράς λειτουργώντας έτσι ως γνήσια υπέρ τρίτου (δηλαδή του παραλήπτη των εμπορευμάτων) σύμβαση. Για το λόγο αυτό, νομιμοποιείται να στραφεί απευθείας κατά του παραγγελιοδόχου και ο παραλήπτης των εμπορευμάτων, ο οποίος δεν συνεβλήθη μαζί του. Η ευθύνη του παραγγελιοδόχου είναι εγγυητική και εις ολόκληρον με την ευθύνη του μεταφορέα για την καλή εκτέλεση της μεταφοράς, στο μέτρο που ευθύνεται και ο μεταφορέας. Η παράλληλη ευθύνη των τυχόν περισσότερων μεταφορέων, αλλά και του παραγγελιοδόχου μεταφοράς έναντι του αγοραστή, θεμελιώνει εις ολόκληρον ευθύνη αυτών κατά το άρθρο 926ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται όχι μόνον όταν η ευθύνη στηρίζεται σε αδικοπραξία αλλά αναλογικά και σε κάθε περίπτωση ευθύνης προς αποζημίωση. Αν καταβάλει αποζημίωση ένας μεταφορέας για την απώλεια ή την βλάβη των μεταφερόμενων πραγμάτων για την οποία είναι αποκλειστικά υπεύθυνος άλλος μεταφορέας, τότε ο πρώτος έχει δικαίωμα αναγωγής κατά του δεύτερου όχι μόνον για το κεφάλαιο και τους τόκους αλλά και για τα σχετικά έξοδα.

864/2015 Εφ.Θεσ.

(Επεξ. Κάργα-Καμπάνη Βασιλική)

Έννοια **άκαιρης καταγγελίας** και ευθύνη εξ' αυτής, στην περίπτωση ομόρρυθμης εταιρείας αόριστης διάρκειας. **Αποκαταστατέα** μόνο η **ζημία** που συνδέεται με το άκαιρο της καταγγελίας και όχι με την εν γένει λύση της εταιρικής σύμβασης. Έννοια **υπεραξίας εταιρικής επιχείρησης** και χρόνος απόκτησης αυτής της ωφέλειας. Έννοια επενδυτικών δαπανών. Έννοια αδικοπρακτικής ευθύνης (άρθρα 914,919 ΑΚ). Αυτοτελής **αδικοπραξία** η κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη συμπεριφορά του υπαιτίου, εφόσον αυτή έγινε με πρόθεση επαγωγής ζημίας. Έννοια **χρηστών ηθών**. **Μεταβιβαστικό αποτέλεσμα της έφεσης**. Δυνατότητα αυτεπάγγελτης εξέτασης ζητημάτων που ενέπιπταν στην εξουσία του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, ήτοι νομικής βασιμότητας και ορισμένου, χωρίς έκφραση ειδικού παραπόνου αλλά αρκούντος του γενικού αιτήματος περί απόρριψης της αγωγής. Συνεκδίκηση εφέσεων. **Απόρριψη αγωγής**.

869/2015 Εφ.Θεσ.

(Επεξ. Κάργα-Καμπάνη Βασιλική)

Καταγγελία επαγγελματικής μίσθωσης εκ μέρους του μισθωτή. Συνομολόγηση ποινικής ρήτρας (άρ. 43 πδ 34/1995). Κρίσιμος ο χρόνος συνομολόγησης της ποινικής ρήτρας. Έννοια **παραίτησης δικαιώματος**, στην έννοια αυτή υπάγεται και η συμφωνία όρου, που διαφοροποιεί ουσιωδώς τον τρόπο άσκησης του δικαιώματος. **Προϋπόθεσεις κατάπτωσης ποινικής ρήτρας** (άρθρο 405 ΑΚ). Ζήτημα έγκυρης συνομολόγησης. Δεκτός ο λόγος έφεσης περί εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής του νόμου. **Ακύρωση διαταγής πληρωμής**.

615/2016 Ειρ.Θεσ.

(Επεξ. Νικολοπούλου Χριστίνα)

Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα. Στοιχεία που απαιτούνται για την πληρότητα του ορισμένου της αίτησης . **Άρθρο 8 παράγραφος 5 του ν . 3869/2010**. Ακραίες ή εξαιρετικές περιπτώσεις οφειλετών, οι οποίοι έχουν πραγματική αδυναμία καταβολών και ελάχιστου ακόμη ποσού. Δέχεται την αίτηση. Ρύθμιση χρεών της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές επί πενταετία κατ' άρθρο 8 § 2 του ν.3869/2010, προσδιορίζοντας μηδενικές μηνιαίες καταβολές προς τη μοναδική πιστώτρια. Ορίζει νέα δικάσιμο για επαναπροσδιορισμό μηνιαίων καταβολών.

Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα. Οι διατάξεις περί ομοδικίας του ΚΠολΔ εφαρμόζονται και στη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας . **Άρθρο 76 § 1 β΄ΚΠολΔ.** Στην εκουσία δικαιοδοσία δεν εφαρμόζεται όπως στην αμφισβητούμενη η διάταξη του άρθρου 76 § 1 εδ. τελευταίο του ΚΠολΔ, καθώς η έκταση του επηρεασμού στις έννομες σχέσεις του αιτούντος και των άλλων ενδιαφερομένων είναι διάφορη. Ειδικά στο ν. 3869/2010 όπου συντρέχουν αντίθετα συμφέροντα των πιστωτών δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής η ανωτέρω διάταξη. Άρθρο 1 § 1 του ν. 3869/2010. Αίτηση για ρύθμιση οφειλών και απαλλαγή έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα. Ποιά πρόσωπα έχουν πτωχευτική ικανότητα. Άρθρο 2 § 1 και § 3 του ν. 3588/2007. Άρθρα 1 , 2 και 3 του Β.Δ. της 2/14-5-1835 «περί Εμποροδικείων» . Άρθρο 1 ΕμπΝ. Άσκηση από την αιτούσα κατά σύνηθες επάγγελμα και με σκοπό το βιοπορισμό , δηλαδή την επιδίωξη κέρδους, δραστηριοτήτων, της προσέδιδε αναμφισβήτητα την εμπορική ιδιότητα, και συνεπώς είχε πτωχευτική ικανότητα. Μη χαρακτηρισμός κάποιου ως μικρεμπόρου μόνο εκ του γεγονότος ότι η επιχείρησή του δεν ήταν κερδοφόρα. Έσοδα χαρακτηριζόμενα κέρδος συνεπεία ριψοκίνδυνης διαμεσολάβησης στη διάθεση αγαθών με σημαντική επένδυση κεφαλαίου. Στοιχείο της αβεβαιότητας (ελπίδα κέρδους, κίνδυνος ζημίας από ενδεχόμενη μη συγκέντρωση πελατείας) στη δραστηριότητα. Όχι αμοιβή μόνο της καθημερινής για το έργο αυτό καταπόνησης. Παύση πληρωμών των οφειλών σε χρόνο που η αιτούσα είχε την εμπορική ιδιότητα. Παραδοχή ως ουσιαστικά βάσιμης της ένστασης εμπορικότητας. Απόρριψη της αίτησης λόγω μη συνδρομής ουσιαστικής προϋπόθεσης του άρθρου 1 εδ. 1 του ν. 3869/2010, αφού η αιτούσα είχε την πτωχευτική ικανότητα κατά το χρόνο παύσης των πληρωμών της προς τους πιστωτές.

Άρθρο 518§1 ΚΠολΔ. Προθεσμία της έφεσης. Έναρξη και λήξη αυτής. Άρθρο 532 ΚΠολΔ. Άρθρο 124§ 1 και §2 ΚΠολΔ. Η **επίδοση εγγράφου** που αφορά εκκρεμή δίκη και γίνεται στη διεύθυνση της κατοικίας η οποία έχει αναφερθεί κατά το άρθρο 119 ΚΠολΔ, είναι έγκυρη, ακόμα και αν ο αποδέκτης της επίδοσης δεν έχει πια εκεί την κατοικία του. Εκείνος προς τον οποίο έγινε η επίδοση σε διεύθυνση άλλη από εκείνη της πραγματικής του κατοικίας και επικαλείται την ακυρότητα της γενομένης επίδοσης απόφασης προς αυτόν, προκειμένου να υποστηρίξει τον περί εμπροθέσμου της άσκησης ενδίκου μέσου ισχυρισμό του, πρέπει να ισχυρίζεται και να αποδεικνύει ότι ο επισπεύδων γνώριζε την πραγματική κατοικία ή ότι ο ίδιος πριν την επίδοση είχε γνωστοποιήσει στον τελευταίο τη μεταβολή της. **Αναλογική εφαρμογή 119 ΚΠολΔ και 120 ΚΠολΔ.** Εγκυρότητα της επίδοσης, παρά το ότι η εκκαλούσα δεν διατηρούσε πλέον το κατάστημα στη διεύθυνση της επίδοσης της εκκαλουμένης απόφασης, καθώς, ενώ όφειλε να ενημερώσει την εφεσίβλητο για οποιαδήποτε αλλαγή ή παύση της δραστηριότητας, κοινοποιώντας συγχρόνως κάποια διεύθυνση προς επιχείρηση των επιδόσεων, απέφυγε να το κάνει. Απορρίπτει την έφεση ως εκπρόθεσμη και κατ' επέκταση απαράδεκτη.

Διαδοχικές συμβάσεις έργου που υποκρύπτουν σύμβαση εξαρτημένης εργασίας. Ορθός νομικός χαρακτηρισμός των συμβάσεων έργου στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών, κατά το χρόνο της πιλοτικής λειτουργίας τους, ως συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας, δυνάμει των ν. 2112/1920 και π.δ. 164/2004. Κρίση ότι η απαγόρευση της νομιμοποίησης που απορρέει από το άρθρ. 103 Συντ δεν εμποδίζει την αναγνώριση του πραγματικού χαρακτήρα της σχέσεως εργασίας και τον υπολογισμό του χρόνου εργασίας ως προϋπηρεσία.

Αντίθετες εφέσεις. Προϋποθέσεις συνεκδίκασης. Απαράδεκτο υποβολής κοινών προτάσεων προ της έκδοσης απόφασης επί της συνεκδίκασης (άρθρ. 246 ΚΠολΔ). Ζήτημα εφαρμογής του ισχύοντος κατά την άσκηση του ενδίκου μέσου νόμου (εν προκειμένω Ν. 3852/2010 «Ο.Τ.Α.: Αρμοδιότητες - ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ κλπ»), για τη διακρίβωση του τυπικά παραδεκτού του. Απαραίτητη για τη νομότυπη άσκηση έφεσης από Δήμο η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου, μετά από σχετική γνωμοδότηση δικηγόρου (άρθρ. 82 1 ιγ', 2 Ν. 3852/2010). Η απόφαση νομίμως λαμβάνεται και μετά την άσκηση του ενδίκου μέσου, πρέπει, όμως, να προσκομίζεται ως τη συζήτηση. Αυτεπάγγελτος έλεγχος της ως άνω διαδικαστικής προϋπόθεσης, η οποία δύναται να συμπληρωθεί και αναβολή της προόδου της δίκης, προκειμένου να προσκομιστεί η σχετική απόφαση της οικείας Οικονομικής Επιτροπής. Έλλειψη εννόμου συμφέροντος για άσκηση ενδίκου μέσου κατά του ηττηθέντος διαδίκου σε περίπτωση που από τις αιτιολογίες της απόφασης δε δημιουργείται δεδικασμένο σε βάρος του εκκαλούντος σε άλλη δίκη, ιδίως όταν οι εσφαλμένες αιτιολογίες δεν καταλήγουν σε βλάβη του εκκαλούντος με αντίστοιχες προς αυτές διατάξεις που περιέχονται στο διατακτικό (άρθρ. 516 παρ. 2 ΚΠολΔ). Απόρριψη του ενδίκου μέσου. Διαδοχή μεταξύ Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και Δήμων, όσο αφορά στις σχέσεις με το προσωπικό των ΚΕΠ, το οποίο δυνάμει του Ν. 3852/2010 μετατάχθηκε στους Δήμους. Ειδική διαδοχή και έλλειψη παθητικής νομιμοποίησης των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων (και των συνιστώμενων με τον ίδιο νόμο Περιφερειών) σε δίκες που αφορούν στις έννομες σχέσεις, υποχρεώσεις και δικαιώματα του προσωπικού των ΚΕΠ, ακόμα και αν ανάγονται στο χρόνο απασχόλησης στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Κρίση για έλλειψη παθητικής νομιμοποίησης της Περιφέρειας και μη ύπαρξη αναγκαστικής ομοδικίας με το Δήμο και απόρριψη του στρεφόμενου κατά της Περιφέρειας ενδίκου μέσου.

Έφεση κατά απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. **Νομική αοριστία της αγωγής.** Δεν αναπληρώνεται καθώς συνίσταται στη μη έκθεση εκείνου του περιστατικού που απαιτείται κατά το Νόμο για τη παραγωγή αγωγικού αιτήματος. Δε θεραπεύεται ούτε με τις προτάσεις ούτε με

τη παραπομπή σε άλλα έγγραφα ούτε με την εκτίμηση των αποδείξεων. Αγωγή με περιεχόμενο καταψήφισης του υπολοίπου της οφειλόμενης αμοιβής του εργαζομένου από παντός είδους εργατικές απαιτήσεις του, όπως δεδουλευμένες αποδοχές, αποδοχές και επιδόματα αδείας, εορτών Πάσχα και Χριστουγέννων, ιδιόρρυθμη υπερωρία, υπερεργασία, παράνομη και ήδη κατ'εξαίρεση υπερωρία, εργασία κατά την έκτη ημέρα της εβδομάδας και υπερωριακή απασχόληση εργασία κατά την ημέρα Κυριακή και νυχτερινή εργασία πρέπει να περιέχεται και ορισμένο αίτημα με την έννοια της σαφούς αναφοράς του αξιούμενου για κάθε διακριτό κονδύλιο ποσού ώστε να καθίσταται εφικτός ο καθορισμός των αποδείξεων και η άμυνα του εναγομένου. Αγωγή με περιεχόμενο που κάνει συνολική αναφορά του ενάγοντος στο συνολικό χρηματικό ποσό που του έχει καταβληθεί για όλα τα επίδικα κεφάλαια συγκεντρωτικά στο σύνολό τους και όχι χωριστά για το καθένα απ'αυτά, καθίσταται αόριστη και συνεπώς απορριπτέα ως απαράδεκτη καθώς εκλείπει ο ειδικότερος προσδιορισμός του ποσού που τελικά ζητείται για τις επιμέρους αξιώσεις – κονδύλια. Δεκτή η έφεση του εκκαλούντος - εναγόμενου. Απόρριψη της αγωγής ως απαράδεκτης λόγω αοριστίας.

740/2015 ΜονΕφ.Θεσ.

(Επεξ. Βουσβούκη Μαρία)

Αγωγή για **αξίωση απόδοσης ωφελημάτων** ένεκα **αποκλειστικής χρήσης ακινήτων**. Έφεση από διάδικο που δικάσθηκε ερήμην πρωτοδίκως. Ο εκκαλών δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει πρωτοδίκως. Η άρνηση αγωγικών ισχυρισμών ή η προβολή εσφαλμένης εκτίμησης αποδείξεων ως προς τη βάση της αγωγής πλήττουν την απόφαση στο σύνολό της και πρέπει να εξαφανισθεί. Η προβολή μόνον ενστάσεων καταλυτικών της αγωγής όπως εξόφλησης, παραγραφής ή εσφαλμένης εκτίμησης των αποδείξεων ως την απόρριψη αυτών ενστάσεων δεν οδηγούν στην εξαφάνιση της απόφασης κατά το μέρος που κρίθηκε βάσιμη η απαίτηση αλλά μόνο κατά το διατακτικό μέρος της αγωγής. Ακριβής περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς με ευκρινή έκθεση όλων των πραγματικών ισχυρισμών είναι αναγκαία για τη στήριξη του αξιούμενου δικαιώματος. Η ένδικη αγωγή εξεταζόμενη σε δεύτερο βαθμό, δεν επικαλείται ότι ο εναγόμενος αρνείται είτε καλόπιστα την απόδοση των εξακτέων ή εξαχθέντων ωφελημάτων και άρα κατέστη αδικαιολογήτως πλουσιότερος εις βάρος του ενάγοντος είτε ότι είναι κακόπιστος. Δεκτή η έφεση του εκκαλούντος-εναγόμενου.

Έφεση. Τακτική διαδικασία. Αδικοπραξία από έκδοση **ακάλυπτων επιταγών**. (άρθρο 79ν. 5960/1930 και 914 ΑΚ). Προϋποθέσεις ανοίγματος διαδικασίας συναλλαγής-εξυγίανσης. (άρθρο 99 επ. ΠτΚ). Αναστολή μετά την κατάθεση της αίτησης εξυγίανσης των ατομικών μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης μέχρι τη λήξη της διαδικασίας (άρθρο 103 ΠτΚ). Ποιες απαιτήσεις αναστέλλονται. Λήψη προληπτικών μέτρων. Έννοια καταδιωκτικών μέτρων.

Ακάλυπτη Επιταγή: Άρθρ. 1047 §1 ΚΠολΔ (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 62ν. 3994/2011), προκειμένου να διαταχθεί προσωπική κράτηση για απαίτηση από αδικοπραξία απαιτείται η υποβολή σχετικού αιτήματος και η απαίτηση να έχει αποδειχθεί- δεν απαιτείται επίκληση της αφερεγγυότητας του εναγομένου ή στέρηση της περιουσίας του. Η επιβολή προσωπικής κράτησης υπόκειται στην διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου, το οποίο αξιολογεί τη βαρύτητα της πράξεως, τις συνέπειές της, το πταίσμα του εναγομένου, την τυχόν συνυπαιτιότητα του ενάγοντος, το ύψος της απαιτήσεως, την κοινωνικοοικονομική τους κατάσταση κ.α . Η διάταξη του άρθρ. 11 ΔΣΑΠΔ δεν εφαρμόζεται αναλογικά σε απαιτήσεις από αδικοπραξία. Η έκδοση ακάλυπτης τραπεζικής επιταγής αποτελεί αξιόποινη

πράξη όταν ο εκδότης ενήργησε από δόλο, έστω και ενδεχόμενο (άρθρ. 79 ν. 5960/1933, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 1 ν.δ. 1325/1972). Επομένως ενεργεί δολίως ο εκδότης που γνωρίζει ότι ενδέχεται να είναι χωρίς διαθέσιμα κεφάλαια ο λογαριασμός του κατά την έκδοση ή την πληρωμή της επιταγής και αποδέχεται το ενδεχόμενο. Δεν απαιτείται πρόθεση εξαπάτησης ή βλάβης του κομιστή. Όταν στοιχειοθετείται το προβλεπόμενο στο άρθρ. 79 ν. 5960/1933 έγκλημα τότε στοιχειοθετείται παράλληλα σε βάρος του εκδότη αδικοπρακτική ευθύνη για αποκατάσταση της ζημίας του κομιστή. Σύμφωνα με τα **άρθρ. 71 εδ. β, 914, 297 και 298 ΑΚ** επί εκδόσεως ακάλυπτης επιταγής από νομικό πρόσωπο είναι υπεύθυνο και το φυσικό πρόσωπο που την εξέδωσε. Το άρθρ. 71 ΑΚ προσδιορίζει τις προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες επιρρίπτεται στο νομικό πρόσωπο ευθύνη για ζημιογόνο πράξη από τα όργανά του. Απόρριψη της έφεσης.

710/2015 Μον.Εφ.Θεσ.

(Επεξ. Τζίργα Αθηνά)

Έφεση. Ειδική διαδικασία διαφορών για **ζημιές από αυτοκίνητο** και σύμβασης ασφάλισης (άρθρο 681^Α, 666, 667 και 670 έως 676 ΚΠολΔ). **Προϋποθέσεις αδικοπρακτικής ευθύνης προς αποζημίωση** (914 ΑΚ). Η παράβαση των διατάξεων του Κ.Ο.Κ. δεν θεμελιώνει αυτή καθαυτή υπαιτιότητα στην επέλευση αυτοκινητιστικού ατυχήματος. Συνυπαιτιότητα των οδηγών των οχημάτων που συγκρούστηκαν. Υπολογισμός αξίας αποζημίωσης οχήματος. Αν η δαπάνη επισκευής υπερβαίνει την εμπορική αξία του οχήματος πριν το ατύχημα, τότε νοείται ότι αυτό έχει υποστεί ολική καταστροφή και η αποζημίωση περιορίζεται στην πριν από το ατύχημα αξία του. Μείωση αποζημίωσης κατά το ανάλογο ποσοστό συνυπαιτιότητας. Ο ζημιωμένος οδηγός μπορεί να ζητήσει τόσο την ανόρθωση της θετικής ζημίας όσο και το διαφυγόν κέρδος μέχρι την πληρωμή της αξίας του πράγματος.(άρθρο 298 ΑΚ, 914 ΑΚ και 929 εδ.α. ΑΚ). Η κατά του ζημιώσαντος αξίωση του παθόντος για αποζημίωση δεν μπορεί να αποκρουστεί από τον ζημιώσαντα εκ του ότι άλλος εκ του νόμου υπόχρεος κατάβαλε στον παθόντα που απέσχε από την εργασία του, τις αποδοχές του ή τα νοσήλια για τη θεραπεία των τραυμάτων του (αρθ. 930 παρ.3 ΑΚ), εκτός αν ο νομοθέτης ορίζει διαφορετικά (αρθ. 10 παρ. 5 ν.δ. 4104/1960 ΙΚΑ και αρθ. 47 παρ. 6 του ν. 3518/2006). Προϋποθέσεις χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης (άρθ. 932 ΑΚ). Αυτοτελής πρόσθετη αξίωση για αποζημίωση σε περίπτωση αναπηρίας ή παραμόρφωσης (931 ΑΚ).

Έφεση κατά οριστικής απόφασης που λύει τον γάμο κατόπιν άσκησης αίτησης συναινετικού διαζυγίου. Λόγος έφεσης: η μη τήρηση από τον εφεσίβλητο σύζυγο των συμφωνηθέντων με την εκκαλούσα μετά την έκδοση της πρωτοβάθμιας απόφασης που δέχτηκε αίτηση έκδοσης συναινετικού διαζυγίου (αρ. 1441 ΑΚ). Δυνατότητα προσβολής της πρωτοβάθμιας απόφασης από τον σύζυγο που συναίνεσε στο διαζύγιο με ένδικο μέσο μόνο για ελαττώματα της δήλωσης βούλησης (πλάνη, απάτη, απειλή). Επί πλάνης, απαιτείται να είναι ουσιώδης (αρ. 140 ΑΚ) υπό την έννοια του αρ. 141 ΑΚ. Μη ουσιώδης η πλάνη –κατά κανόνα –που αναφέρεται στα παραγωγικά αίτια της βούλησης (αρ. 143 ΑΚ). Κατ' εξαίρεση, η πλάνη ως προς το δικαιοπρακτικό θεμέλιο είναι ουσιώδης. Όμως, η λύση του γάμου καθεαυτή δεν εξαρτάται από την συναινετική βούληση (στην οποία αφορά η πλάνη ως προς το δικαιοπρακτικό θεμέλιο ως ελάττωμα αυτής) των συζύγων, αλλά επέρχεται με την δικαστική βούληση, όπως εκφράζεται στην δικαστική απόφαση.

Η απόφαση αυτή δεν μπορεί ν' ανατραπεί λόγω της μη τήρησης μετά την έκδοσή της ορισμένης συμπεριφοράς εκ μέρους ενός των συζύγων, στην οποία στήριξε ο άλλος σύζυγος την συναινετική βούλησή του.

Απορρίπτει έφεση κατ' ουσία. Συμψηφίζει δικαστική δαπάνη λόγω του δυσχερούς νομικού ζητήματος που επιλύθηκε (αρ. 183, 179 ΚΠολΔ).

Ειδική Διαδικασία Μισθωτικών Διαφορών αρ. 648επ. ΚΠολΔ (Πριν την τροποποίηση από τον Ν. 4335/23.07.2015) – αρ. 662 ΣΤ ΚΠολΔ: Δικαίωμα ανακοπής κατά διαταγής απόδοσης μισθίου εντός αποκλειστικής προθεσμίας 15 εργάσιμων ημερών – Νομική φύση & Προϋποθέσεις παραδεκτού ανακοπής αρ. 662 ΣΤ ΚΠολΔ. Ερευνώνται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο - Παραδεκτή η σώρευση στο ίδιο δικόγραφο της υπό κρίση ανακοπής αρ. 662ΣΤ με την ανακοπή αρ. 933 (Αντιρρήσεις κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης) ΚΠολΔ – Ερημοδικία ανακόπτοντος: Συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (αρ. 649 παρ.2 ΚΠολΔ) – Απορρίπτει ανακοπή ως απαράδεκτη, επικυρώνει προσβαλλόμενη διαταγή απόδοσης μισθίου.

** Η ουσία των διατάξεων για την διαταγή απόδοσης της χρήσης του μισθίου παραμένει η ίδια στο νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει με το νόμο 4335/2015 (άρθρα 637-645 ΚΠολΔ – αναρίθμηση) **

Μισθωτικές διαφορές. Αναπροσαρμογή μισθώματος βάσει άρθρου **388 ΑΚ**. Προϋποθέσεις και όροι εφαρμογής αυτού. Μεταξύ αυτών, έκτακτα και απρόβλεπτα περιστατικά κατά την έννοια του άρθρου 388ΑΚ είναι όσα δεν επέρχονται κατά την κανονική πορεία των πραγμάτων και προκαλούνται από ασυνήθιστα γεγονότα, φυσικά, πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά κ.ά. Η γενική οικονομική κρίση, η μείωση της αγοραστικής δύναμης των καταναλωτών και η επιβολή μέτρων δημοσιονομικής λιτότητας δεν αποτελούν από μόνα τους έκτακτα και απρόβλεπτα περιστατικά αλλά πρέπει να συντρέχουν και οι λοιποί όροι του άρθρου 388 ΑΚ, καθώς η ελληνική

οικονομία ούτως ή άλλως παρουσιάζει συνεχείς διακυμάνσεις σταθερότητας. Εάν οι προϋποθέσεις του άρθρου 388 ΑΚ δεν συντρέχουν, τότε μπορεί επιτρεπτά να εφαρμοστεί το άρθρο 288 ΑΚ εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτού, καθώς η διάταξη του άρθρου αυτού εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε ενοχή ανεξάρτητα του αν αυτή απορρέει από σύμβαση ετεροβαρή ή αμφοτεροβαρή ή πηγάζει από το νόμο ή απορρέει από άλλη δικαιοπραξία. Όροι και προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 288 ΑΚ. Εφόσον το Δικαστήριο διαπιστώσει την ανάγκη αναπροσαρμογής του μισθώματος τότε η αναπροσαρμογή αυτή δεν θα ακολουθήσει τυπικό μαθηματικό υπολογισμό αλλά θα ορισθεί το μίσθωμα στο επίπεδο, εκείνο το οποίο αίρει την δυνασαλογία των εκατέρωθεν παροχών και αποκαθιστά την διαταραχθείσα καλή πίστη. Πρωτοβάθμια ασκηθείσα αγωγή αναπροσαρμογής μισθώματος φαρμακείου εριζόμενη κατά την κύρια βάση της στο άρθρο 288, επικουρικώς στο άρθρο 388ΑΚ, η οποία έγινε μερικώς δεκτή. Ακύρωση πρωτοβάθμιας απόφασης από το Εφετείο. Αναπροσαρμογή μισθώματος για το χρονικό διάστημα από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και εντεύθεν.

1866/2016 Μον.Πρωτ.Θεσ. (Επεξ. Πιτσόκος Νικόλαος)

Ειδική Διαδικασία διαφορών μεταξύ ιδιοκτητών και διαχειριστών ιδιοκτησίας κατ' ορόφους αρ. 17 αριθμ.3 σε συνδ. με αρ. 648επ. ΚπολΔ (Πριν την τροποποίηση από τον Ν. 4335/23.07.2015) –Εξαιρετική καθ' ύλην αρμοδιότητα Μονομελούς Πρωτοδίκειου – Ερημοδικία εναγομένου –Έννοια αοριστίας αγωγής: Ουσιώδες στοιχείο η ιστορική βάση, λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως από το δικαστή, ως στοιχείο αναγόμενο στη δημόσια τάξη:

Δεν μπορεί να συμπληρωθεί με τις προτάσεις ή με παραπομπή σε άλλα έγγραφα της δίκης. - Προϋποθέσεις υποστατού αξιώσεως απορρέουσας από τη σχέση της οροφοκτησίας του Ν. 3741/1929 (Σύσταση οριζοντίων ιδιοκτησιών) – Απαρίθμηση στοιχείων ορισμένου της αγωγής διαχειριστή ή ιδιοκτήτη διαμερίσματος πολυκατοικίας, που υπάγεται στο καθεστώς του Ν. 3741/1929, κατά συνιδιοκτητών αυτής, προς καταβολή των κοινών δαπανών που βαρύνουν τη χωριστή ιδιοκτησία αυτών- Απορρίπτει αγωγή ως αόριστη.

133/2015 Μον.Εφ.Θεσ.

(Επεξ. Βουσβούκη Αντιγόνη)

Ανακοπή κατά πίνακα κατάταξης με επίκληση εννόμου συμφέροντος για κατάταξη της ανακόπτουσας λόγω ύπαρξης απαίτησης αυτής κατά της Οφειλέτριας, μετά από αποβολή του καθ' ου η ανακοπή. Με την ανακοπή κατά του πίνακα κατάταξης προβάλλονται αιτιάσεις που βρίσκουν έρεισμα είτε στο ουσιαστικό δίκαιο και αφορούν αυτήν καθαυτή την απαίτηση, είτε στο δικονομικό δίκαιο και αφορούν στον προνομιούχο χαρακτήρα και την τάξη κατάταξης της απαίτησης. Στοιχεία ορισμένου του δικογράφου της ανακοπής κατά του πίνακα κατάταξης. Αν η ανακοπή περιέχει λόγο περί αμφισβητήσεως και άρνησης της απαίτησης του καταταγέντος και καθ' ου η ανακοπή δανειστή, τότε στον δανειστή αυτόν ανήκει το βάρος επίκλησης και απόδειξης των παραγωγικών γεγονότων της απαίτησης ή του προνομίου αυτής. Επικύρωση πρωτοβάθμιας απόφασης σύμφωνα με την οποία έγινε δεκτή η ανακοπή κατά του πίνακα κατάταξης λόγω μη απόδειξης από τον καθ' ου η ανακοπή των παραγωγικών της απαιτήσεως του γεγονότων και της ίδιας της απαίτησης του.

Ειδική Διαδικασία- **Εργατική Διαφορά**: Σύμφωνα με το **άρθρ. 591 §1ε ΚΠολΔ** οι υποθέσεις που δικάζονται κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (663 επ. ΚΠολΔ) όπου δεν είναι υποχρεωτική η κατάθεση προτάσεων οι διάδικοι οφείλουν να προτείνουν όλους τους αυτοτελείς ισχυρισμούς τους προφορικά κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, οι οποίοι και καταχωρίζονται στα πρακτικά με σαφή έκθεση των γεγονότων που τους θεμελιώνουν. Ο ενάγων - εφεσιβάλλων ζητά με τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού να του καταβληθεί αμοιβή για την εργασία του κατά την έκτη ημέρα της εβδομάδας. Από τις διατάξεις των άρθρ. 2§1 Ν. 515/1970, 8 §4 ΝΔ 4020/1959, 3, 174, 361, 644 και 679 ΑΚ προκύπτει ότι η αξίωση αποζημίωσης με βάση τις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού διατάξεις για την εργασία που παράχθηκε σε ημέρες Σαββάτου παραγράφεται μετά από παρέλευση εικοσαετίας. Εφαρμόζεται επομένως η διάταξη του **άρθρ. 249 ΑΚ** και όχι αυτή του 250 ΑΚ. Δέχεται την έφεση.

Αγωγή οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συγγενικών προς τη πνευματική ιδιοκτησία δικαιωμάτων κατά ραδιοφωνικού σταθμού – Καθορισμός και είσπραξη εύλογης και ενιαίας αμοιβής του αρ. 49 παρ. 1 ν. 2121/1993- Δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών των υλικών αυτών των φορέων - Ελλείπει κοινοτικού ορισμού περί εύλογης αμοιβής, η έννοια αναλύεται από τον Εθνικό Δικαστή- Κριτήρια προσδιορισμού του ύψους της εύλογης αμοιβής- Μαχητό τεκμήριο αρμοδιότητας οργανισμών συλλογικής διαχείρισης- Ορισμένο και παραδεκτό σχετικής αγωγής – Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης που κυρώθηκε με το ν. 2054/1992-Δέχεται αγωγή.

Αγορά, πώληση, κατοχή ναρκωτικών ουσιών. Εξαρτημένοι δράστες. Κριτήρια διάγνωσης της εξάρτησης. Άρθρα **20, 30,33 v.4139/2013**.

Τα προβλεπόμενα από την διάταξη του άρθρου 30 παρ. 3 του ν. 4139/2013 διαγνωστικά κριτήρια είναι: α) πιστοποιήσεις αναγνωρισμένων υπηρεσιών απεξάρτησης (δηλαδή των αναφερόμενων στο άρθρο 51 εγκεκριμένων οργανισμών θεραπείας στο πλαίσιο του ποινικού συστήματος [*«Εγκεκριμένοι οργανισμοί ή φορείς για την υλοποίηση των δράσεων που μνημονεύονται στα άρθρα 30-35 είναι οι εξής: 1) Οργανισμός κατά των Ναρκωτικών (Ο.ΚΑ.ΝΑ.), 2) Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕ.Θ.Ε.Α.), 3) Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθηνών (Ψ.Ν.Α.)4) Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης (Ψ.Ν.Θ.)»*], β) πιστοποιήσεις αναγνωρισμένων υπηρεσιών χορήγησης υποκαταστάτων κατά το άρθρο 22παρ. 3 ή ανταγωνιστικών στα οπιοειδή ουσιών κατά το άρθρο 22 παρ. 6, γ) πιστοποιητικά περίθαλψης για παθήσεις συνδεόμενες με τη χρήση ουσιών, δ) ψυχολογικά και κοινωνικά δεδομένα που αφορούν τον κατηγορούμενο, ε) ευρήματα εργαστηριακών εξετάσεων που αποκαλύπτουν χρήση ναρκωτικών για μακρόχρονες περιόδους. Παράλληλα σε κάθε φάση της ποινικής διαδικασίας παρέχεται η δυνατότητα να διαταχθεί ιατροδικαστική πραγματογνωμοσύνη, είτε αυτεπάγγελα είτε μετά από αίτημα του κατηγορουμένου, προκειμένου να καθοριστεί αν πράγματι υπάρχει εξάρτηση, όπως επίσης και το είδος (σωματική ή ψυχική) και η βαρύτητα αυτής (χρόνος, εξαρτησιογόνα ουσία, απαιτούμενη ημερήσια δόση).

Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 33 παρ. 2 του Ν. 4139/2013, εφόσον ο κατηγορούμενος ολοκλήρωσε εγκεκριμένο κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, θεωρείται ότι κατά την εισαγωγή του σε αυτό, είχε αποκτήσει την έξη χρήσης ναρκωτικών ουσιών.

Στην προκείμενη περίπτωση ο πρώτος κατηγορούμενος κρίθηκε εξαρτημένος λόγω ύπαρξης α) ιατροδικαστικής εξέτασης που συντάχθηκε στο πλαίσιο άλλης δίκης , όπου ο κατηγορούμενος χαρακτηρίζεται ως τοξικομανής, β) λόγω ύπαρξης πιστοποιητικού του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης, όπου βεβαιώνεται ότι ο πρώτος κατηγορούμενος προσήλθε για θεραπεία σε θεραπευτική Κοινότητα, και γ) λόγω ύπαρξης βεβαίωσης ολοκλήρωσης προγράμματος του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης, που πιστοποιεί,

με βάση το ιστορικό του, ότι από το 2000 ξεκίνησε να κάνει χρήση κάνναβης, περί το 2002 ξεκίνησε να κάνει χρήση MDMA (ecstasy) και μετά από έξι μήνες άρχισε να κάνει καθημερινή χρήση ηρωίνης και απέκτησε εξάρτηση από αυτήν. Επίσης από το ίδιο έγγραφο προκύπτει ότι ολοκλήρωσε με επιτυχία το εγκεκριμένο κατά νόμο πρόγραμμα, στο οποίο συμμετείχε ανελλιπώς από το 2011. Ο δεύτερος κατηγορούμενος κρίθηκε εξαρτημένος με βάση το πιστοποιητικό αποφοίτησης του προγράμματος εναλλακτικής θεραπείας εξαρτημένων ατόμων, όπου βεβαιώνεται ότι ο κατηγορούμενος προσήλθε στο εν λόγω πρόγραμμα το 2004 και το ολοκλήρωσε το 2007. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 33 παρ. 2 του Ν. 4139/2013, εφόσον ο κατηγορούμενος ολοκλήρωσε το ως άνω πρόγραμμα, θεωρείται ότι κατά την εισαγωγή του, είχε αποκτήσει την έξη χρήσης ναρκωτικών ουσιών.

Εφόσον οι κατηγορούμενοι κρίθηκαν τοξικομανείς, οι πράξεις τους, για τις οποίες καταδικάστηκαν πρωτοδίκως, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 20 παρ. 1 και 30 παρ. 1, 4 εδ. β' και 5 του Ν. 4139/2013, που εφαρμόζονται ως ευμενέστερες (άρθρ. 2 παρ. 1 ΠΚ), φέρουν το χαρακτήρα πλημμελήματος. Εφόσον από το χρόνο τέλεσης τους, στις 20-7-2004, μέχρι τη σημερινή εκδίκασή τους (24-2-2015), παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της οκταετίας, έχουν υποπέσει σε παραγραφή (άρθρ. 111 περ. 1, 2 και 5, 112 και 113 παρ. 1, 2 και 3 ΠΚ) και γι' αυτό πρέπει να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη κατά των κατηγορουμένων, για τις ως άνω αξιόποινες πράξεις (άρθρ. 370 εδ. β' ΠΚ). Παύει οριστικά την ποινική δίωξη σε βάρος των κατηγορουμένων, λόγω παραγραφής.

210-211/2015 ΜΟΕ Θεσ.

(Επεξ. Μικρού Μιχάλης)

Κατάχρηση σε ασέλγεια ανηλίκου που δεν συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα έτη από εκπαιδευτικό (άρθρο 342 παρ. 2 ΠΚ). Από την διάταξη του άρθρου **342 παρ. 2 ΠΚ** προκύπτει πως ένας ευρύς κύκλος προσώπων αποτελούν τα υποκείμενα τέλεσης του εγκλήματος της **κατάχρησης ανηλίκων σε ασέλγεια**, τα οποία προβαίνουν στην τέλεση της ασελγών πράξεων σε βάρος ανηλίκων καταχρώμενοι τη σχέση τους με ανήλικο, η οποία (σχέση) δημιουργήθηκε **λόγω εμπιστοσύνης** των ασκούντων την επιμέλεια ή την εν γένει φροντίδα των ανηλίκων, εξαιτίας της οποίας ανέθεσαν την φύλαξη ή επίβλεψη του ανηλίκου στα πρόσωπα αυτά. Για την πραγμάτωση του εγκλήματος της κατάχρησης ανηλίκων σε ασέλγεια

δεν αρκεί ο δράστης να φέρει την ιδιότητα του εκπαιδευτικού ή παιδαγωγού αλλά πρέπει και να παραδίδει σ' αυτόν μαθήματα, γιατί μόνον στην περίπτωση αυτή δημιουργείται **σχέση εμπιστοσύνης** μεταξύ υποκειμένου και υλικού αντικειμένου (του ανηλίκου). Γιατί **μόνη η ιδιότητα κάποιου ως εκπαιδευτικού ή παιδαγωγού δεν δημιουργεί σχέση εμπιστοσύνης** για την ανάθεση της επίβλεψης και της φύλαξης του ανηλίκου.

31/2015 Μον.Εφ.Θεσ.

(Επεξ. Μαρκοπούλου Πένη)

-**Διακεκριμένες περιπτώσεις κλοπής κατ' εξακολούθηση από δράστη που διαπράττει κλοπές κατ' επάγγελμα** – άρθρο 374 περ. ε' ΠΚ. Σκοπός πορισμού εισοδήματος.

-**Αυτοτελείς ισχυρισμοί.** Αυτοτελής είναι και ο ισχυρισμός του κατηγορουμένου **περί μειωμένης ικανότητας προς καταλογισμό**, κατ' **άρθρο 36 ΠΚ**, ο οποίος κατατείνει σε μείωση της ποινής, στα πλαίσια του άρθρου 83 ΠΚ. Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να προβάλλεται κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, δηλαδή με όλα τα πραγματικά περιστατικά που απαιτούνται κατά νόμο για τη θεμελίωσή του, έτσι ώστε να μπορούν να αξιολογούνται και, σε περίπτωση αποδοχής τους, να οδηγούν στο ειδικότερο ευνοϊκό για τον κατηγορούμενο συμπέρασμα (ΑΠ 727/2011 ΝΟΜΟΣ).

-Η **εξάρτηση** ως λόγος μειωμένης ικανότητας προς καταλογισμό. Η **τοξικομανία** από μόνη της, δεν αποτελεί στοιχείο για να θεωρηθεί ο δράστης, κατ' άρθρο 36 ΠΚ, ως ελαττωμένου καταλογισμού, μπορεί όμως να θεμελιώσει τέτοιο αυτοτελή ισχυρισμό, αν ο εξαρτημένος τοξικομανής, συνεπεία της χρήσης ή της κατάχρησης ναρκωτικών ουσιών, εμφανίζει ψυχιατρικές διαταραχές, παρανοϊκές εκδηλώσεις ή ψυχωσικά επεισόδια, που του επιφέρουν διατάραξη των πνευματικών λειτουργιών και τον καθιστούν άτομο σημαντικά μειωμένου καταλογισμού (ΑΠ 468/2011 ΝΟΜΟΣ).

Ελαφρυντικό καλής συμπεριφοράς για μεγάλο χρονικό διάστημα μετά την πράξη. Μετατροπή ποινής. Χαρακτήρας πράξης αγοράς και κατοχής ναρκωτικών ουσιών. 84§ 2ε', 82 παρ. 3, 10 ΠΚ.

Η καλή συμπεριφορά του ευρισκομένου στη φυλακή κρατουμένου και ειδικότερα μόνη η συμμόρφωση αυτού με τους κανόνες λειτουργίας του σωφρονιστικού καταστήματος δεν μπορεί να θεμελιώσει κατά νόμο συνδρομή της ελαφρυντικής περίπτωσης της για μεγάλο χρονικό διάστημα μετά τη τέλεση της πράξης καλής συμπεριφοράς, η οποία κατ' αρχήν προϋποθέτει διαβίωση του κατηγορουμένου υπό καθεστώς ελευθερίας για μεγάλο χρονικό διάστημα, γιατί τότε η επιλογή του αντανakλά στη γνήσια ψυχική του στάση και παρέχει αυθεντική μαρτυρία για τη ποιότητα του ήθους και της κοινωνικής του προδιάθεσης.

Το δικαστήριο απορρίπτει τον σχετικό με το ελαφρυντικό του αρ. 84 παρ. 2^{ε'} ΠΚ ισχυρισμό.

Κατά τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 82 ΠΚ, κάθε ημέρα της ποινής της φυλακίσεως υπολογίζεται σε πέντε (5) ευρώ έως εκατό (100) ευρώ. Με τη διάταξη δε της παρ. 10 του παραπάνω άρθρου όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3904/2010, αποκλείσθηκε η μετατροπή της ποινής μόνο στις περιπτώσεις καταδίκης για κακούργημα εμπορίας ναρκωτικών και όχι όταν πρόκειται για πλημμέλημα.

Μετατρέπει την ποινή φυλάκισης 5ετών για τις πράξεις της αγοράς και κατοχής ναρκωτικών από δράστη που έχει αποκτήσει την έξη της χρήσης ναρκωτικών ουσιών, προς 10 ευρώ ημερησίως.

Μαρτυρία συγκατηγορουμένου. Στοιχεία ενοχής. 211^Α ΚΠΔ.

Άρθρο 211^Α ΚΠΔ: Μόνη η μαρτυρική κατάθεση ή η απολογία προσώπου συγκατηγορουμένου για την ίδια πράξη δεν είναι αρκετή για την καταδίκη του κατηγορουμένου.

Κηρύσσεται αθώος λόγω αμφιβολιών ο κατηγορούμενος για τις πράξεις της κατοχής και πώλησης ναρκωτικών ουσιών, επειδή το μόνο ενοχοποιητικό στοιχείο εναντίον του ήταν η μαρτυρία του συγκατηγορουμένου του.

Μετατροπή της ποινής σε χρηματική, αδυναμία καταβολής χρηματικής ποινής, προθεσμία, καταβολή χρηματικής ποινής σε δόσεις, μετατροπή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, ουσιώδης μεταβολή των όρων της προσωπικής και οικονομικής κατάστασης του κατηγορουμένου. 82 παρ. 4, 8,9,11 ΠΚ.

Σύμφωνα με το αρ. 82 παρ. 4 του ΠΚ, μετά τη μετατροπή της στερητικής της ελευθερίας ποινής, το δικαστήριο εκτιμά αν εκείνος που καταδικάστηκε μπορεί να καταβάλει αμέσως το σύνολο του ποσού της μετατροπής. Αν διαπιστωθεί ότι υπάρχει αδυναμία άμεσης καταβολής ή ότι η καταβολή θα συνεπαγόταν την αδυναμία καταβολής της αποζημίωσης στο θύμα, το δικαστήριο καθορίζει προθεσμία, από δύο ως τρία έτη, ώστε μέσα σε αυτήν να καταβάλει εκείνος που καταδικάστηκε το πιο πάνω ποσό σε δόσεις που ορίζει το ίδιο δικαστήριο.

Ο καταδικασθείς κατηγορούμενος προσκόμισε φωτοαντίγραφο δελτίου ανεργίας έτους 2011 και φωτοαντίγραφο της από 21-6-2012 βεβαίωσης από τον ΟΑΕΔ, τα οποία η Πρόεδρος ανέγνωσε.

Το δικαστήριο ορίζει διετή προθεσμία προς πληρωμή της μετατραπείσας σε χρηματική ποινής και καταβολή σε τέσσερις (4) ισόποσες εξαμηνιαίες δόσεις, αρχής γενομένης από την 1^η Απριλίου 2015.

Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 82 §§ 8, 9 και 11 του Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του Ν.3904/2010, αν μετά τη μετατροπή στερητικής της ελευθερίας ποινής σε χρηματική ή πρόστιμο, επέρχεται ουσιώδης αλλαγή των όρων της προσωπικής και οικονομικής κατάστασης εκείνου που καταδικάστηκε, αυτός μπορεί να ζητήσει από το ίδιο δικαστήριο προθεσμία ή διεύρυνση της προθεσμίας καταβολής της χρηματικής ποινής, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο έτη ή τροποποίηση του ύψους της μετατροπής ή ακόμα μετατροπή της χρηματικής ποινής σε προσφορά κοινωφελούς εργασίας, στο μέτρο που ορίζει το δικαστήριο.

Στην προκειμένη περίπτωση ωστόσο δεν προέκυψε ουσιώδης μεταβολή των όρων της προσωπικής και οικονομικής κατάστασης του κατηγορουμένου. Εξάλλου, από τα έγγραφα που ο ίδιος προσκόμισε, προκύπτει ότι υποφέρει από σοβαρό πρόβλημα υγείας, καρδιολογικής φύσης, και κατά συνέπεια είναι αμφίβολο εάν θα μπορεί να παρέχει κοινωφελή εργασία και το είδος αυτής.

2/2016 Τριμ.Εφ.Θεσ.

(Επεξ. Κιβρακίδου Άννα)

Απόδειξη, διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, γραφολογική πραγματογνωμοσύνη, αναβολή για κρείσσονες, αίτημα για διενέργεια γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης, αρχή ηθικής απόδειξης, κυριαρχική κρίση του δικαστηρίου, υπεξαίρεση, υπεξαίρεση αντικειμένου ιδιαίτερα μεγάλης αξίας που το έχουν εμπιστευθεί στον υπαίτιο λόγω της ιδιότητάς του ως εντολοδόχου, 139, 170 παρ. 2, 349, 352, 353, 183, 177 ΚΠΔ, 375 παρ. 2 ΠΚ.

Από τις διατάξεις των άρθρων 139, 170 παρ. 2, 349, 352, 353 και 183 ΚΠΔ, προκύπτει ότι η αναβολή της δίκης για κρείσσονες αποδείξεις καθώς και για διενέργεια πραγματογνωμοσύνης εναπόκειται στην κυριαρχική κρίση του δικαστηρίου της ουσίας (ΑΠ 362/95). Το αίτημα περί αναβολής για κρείσσονες αποδείξεις πρέπει να υποβάλλεται παραδεκτώς και με τρόπο σαφή και ορισμένο, δηλαδή πρέπει να αναφέρονται τα ζητήματα για τα οποία θα προσκομιστούν οι νέες αποδείξεις, ώστε να κριθεί αν αυτά είναι κρίσιμα για να σχηματίσει το δικαστήριο ασφαλέστερη κρίση και για ποιους λόγους κρίνεται αναγκαία η προσκόμιση τους. Ενώπιον του δικαστηρίου για την ανακάλυψη της αλήθειας (ΑΠ 237/2015, 211/2015).

Στην προκειμένη περίπτωση, ο συνήγορος της πολιτικής αγωγής υπέβαλλε αίτημα διενέργειας γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης προς διαπίστωση του προσώπου που υπέγραψε τις δηλώσεις του Φ.Π.Α. και τα φορολογικά βιβλία της αρμόδιας Δ.Ο.Υ.. Ωστόσο το αίτημα αυτό όπως υποβλήθηκε είναι αόριστο και ως εκ τούτου απαράδεκτο, γιατί δεν γίνεται επίκληση των λόγων για τους οποίους είναι αναγκαία η διαπίστωση του προσώπου που υπέγραψε τα ανωτέρω στοιχεία, με τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης.

Σε κάθε περίπτωση, το δικαστήριο έκρινε ότι για την ορθή έρευνα της υπόθεσης δεν επιβάλλεται η κατ' άρθρο 352 παρ. 3 ΚΠΔ αναβολή της συζήτησης για να περιληφθεί στα αποδεικτικά μέσα και η αιτηθείσα γραφολογική πραγματογνωμοσύνη, καθ' όσον τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία είναι ικανά προς διαμόρφωση κατά το άρθρο 177 ΚΠΔ πλήρους δικανικής πεποίθησης.

Υπεξαίρεση κατ' εξακολούθηση αντικειμένου ιδιαίτερα μεγάλης αξίας που το έχουν εμπιστευθεί στον υπαίτιο λόγω της ιδιότητάς του ως εντολοδόχου.

Οι κατηγορούμενες κρίθηκαν ένοχες επειδή, με την ιδιότητά τους ως λογίστριες, εισέπρατταν χρηματικά ποσά Φ.Π.Α. με την εντολή να τα αποδώσουν στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. για λογαριασμό των πελατών τους, ωστόσο αυτές κατέβαλλαν για τον ανωτέρω σκοπό μόνο ποσοστό 1/10 των χρημάτων που τους έδιναν, παρακρατώντας το υπόλοιπο.

691/2015 Τριμ.Εφ.Θεσ. (Επεξ. Μαρκοπούλου Πένη)

-Αμφισβήτηση ανασταλτικού αποτελέσματος εκπροθέσμως ασκηθείσας έφεσης – άρθρο 472 ΚΠΔ – Προϋποθέσεις. Αμετάκλητη λύση τυχόν αμφισβήτησης ανασταλτικού αποτελέσματος έφεσης από το δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο που εξέδωσε την απόφαση ή το βούλευμα που προσβάλλεται.

Εκπρόθεσμη άσκηση έφεσης λόγω **ανωτέρας βίας** κατά τη διάρκεια της προθεσμίας άσκησης της έφεσης. Αίτηση του κατηγορουμένου για να κριθεί το ενεργό του ήδη χορηγηθέντος με την προσβαλλόμενη πρωτόδικη απόφαση, ανασταλτικού αποτελέσματος της έφεσής του, μέχρι έκδοσης απόφασης επί της έφεσης. Δεκτή η αίτηση, εν όψει των λόγων ανωτέρας βίας, δηλαδή σοβαρών παθολογικών προβλημάτων υγείας του κατηγορουμένου, τα οποία συνέβαλαν στην πτώση του, με αποτέλεσμα αυτός να υποστεί πολλαπλούς τραυματισμούς, ήτοι κάκωση, διάσειση και κάταγμα.

Ποιν.Δικονομία. **Άρση επιβληθέντων περιοριστικών όρων.** Αρμοδιότητα. **Άρθρα 296, 497 ΚΠΔ.** Κατά το άρθρο 497 παρ.7 : «Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σε ποινή στερητική της ελευθερίας και άσκησε έφεση, η οποία όμως δεν έχει ανασταλτική δύναμη, μπορεί να ζητηθεί με αίτηση του ίδιου ή του εισαγγελέα η αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η αίτηση απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και αν πρόκειται για το μικτό ορκωτό εφετείο και αυτό δεν συνεδριάζει, στο πενταμελές εφετείο. Στον κατηγορούμενο μπορεί να επιβληθούν περιοριστικοί όροι. Εάν η αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθει ένας μήνας από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη». Αρμόδιο για την άρση ή τροποποίηση περιοριστικών όρων που έχουν επιβληθεί από πρωτοβάθμιο δικαστήριο είναι αναλογικώς εφαρμοζομένου του άρθρου 497 παρ.7 ΚΠΔ, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ενόψει ότι η εκδίκαση της έφεσης έχει εισαχθεί και εκκρεμεί σε αυτό.

Στην προκείμενη περίπτωση ο αιτών κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Θεσσαλονίκης και κατά της απόφασης αυτής άσκησε νόμιμα και εμπρόθεσμα έφεση. Στην έφεση αυτή το πρωτοβάθμιο δικαστήριο (Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων) χορήγησε ανασταλτικό αποτέλεσμα υπό τους όρους της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα και της εμφάνισης το πρώτο πενθήμερο εκάστου μηνός στο ΑΤ του τόπου κατοικίας του. Το αίτημα αυτό είναι νόμιμο και αρμοδίως υποβάλλεται στο Δικαστήριο αυτό, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις. Προχωρεί σε έρευνα ουσίας της αίτησης. Στοιχεία που ερευνά το δικαστήριο. Αν είναι πιθανό, από τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των πράξεων του κατηγορουμένου, όπως αυτά προκύπτουν από την καταδικαστική σε βάρος του απόφαση, να διαφύγει στο εξωτερικό και να μην επιστρέφει στη χώρα και να παραστεί οποτεδήποτε στο δικαστήριο τούτο και να υποβληθεί έτσι στην εκτέλεση της αποφάσεως που θα εκδοθεί. Απορρίπτει αίτηση.

Ποιν.Δικονομία. **Αίτηση για αναστολή εκτέλεσης απόφασης. Αμφισβήτηση σε σχέση με την ανασταλτική δύναμη του ενδίκου μέσου.** Άρθρα **497, 472 ΚΠΔ**. Κατά το άρθρο 472 ΚΠΔ : «κάθε δισταγμός ή αμφισβήτηση για την ανασταλτική δύναμη του ενδίκου μέσου κατά το άρθρο 471 λύεται αμετάκλητα από το δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο που εξέδωσε την απόφαση ή το βούλευμα που προσβάλλεται. Αν όμως ο δισταγμός ή η αμφισβήτηση ανακύψει μετά την εισαγωγή του ένδικου μέσου για συζήτηση, λύεται από το δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο που είναι αρμόδιο να κρίνει. Σε κάθε περίπτωση ο κατηγορούμενος και ο πολιτικώς ενάγων καλούνται πριν είκοσι τέσσερις τουλάχιστον ώρες να εκφράσουν τη γνώμη τους στο όργανο που θα κρίνει για την αμφισβήτηση». Στην προκείμενη περίπτωση ο αιτών κατηγορούμενος καταδικάστηκε ερήμην σε συνολική ποινή κάθειρξης με απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Θεσσαλονίκης. Η απόφαση επιδόθηκε στον αντίκλητο δικηγόρο στις 02-07-2014 και η έφεση του κατηγορουμένου ασκήθηκε στις 22-07-2014, ήτοι μετά την πάροδο της νόμιμης προθεσμίας των 10 ημερών από την επίδοση της εκκαλουμένης (άρθρο 473 ΚΠΔ). Επομένως, αρμόδιο για να κρίνει επί της συγκεκριμένης αίτησης είναι το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Θεσσαλονίκης.

Κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο. Παραπέμπει στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Θεσσαλονίκης.

Απάτη με προξενθείσα ζημία ιδιαίτερα μεγάλης αξίας. Ένσταση περί αποβολής της πολιτικής αγωγής για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης λόγω παραγραφής. Απορρίπτει ένσταση. Άρθρα 63 και 68 παρ. 2 ΚΠΔ. Η αξίωση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης υπόκειται στην προβλεπόμενη από τη διάταξη 937 ΑΚ πενταετή παραγραφή, η οποία αρχίζει αφότου ο παθών έμαθε τη ζημία και τον υπόχρεο σε αποζημίωση, εκτός αν η αδικοπραξία αποτελεί συνάμα κολάσιμη πράξη, που κατά τον ποινικό νόμο υπόκειται σε μακρότερη παραγραφή, όπως συμβαίνει με τα κακουργήματα, οπότε υπόκειται κι αυτή στη μακρότερη αυτή παραγραφή. Διακοπή παραγραφής με την δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής είτε κατά την υποβολή της έγκλησης από τον παθόντα είτε κατά την έναρξη της διαδικασίας στο ακροατήριο. Δε δημιουργείται απόλυτη ακυρότητα κατ' άρ. 171 παρ. 2 ΚΠΔ στην περίπτωση που η ασκούμενη αξίωση για χρηματική ικανοποίηση έχει υποπέσει στην πενταετή παραγραφή του άρ. 937 ΑΚ, και το Δικαστήριο δεν τη λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως, αλλά πρέπει να την προτείνει ο κατηγορούμενος κατ' ένσταση, αφού το ποινικό δικαστήριο, κατά το κεφάλαιο της απόφασης, με το οποίο επιλαμβάνεται της πολιτικής αγωγής και επιδικάζει αυτήν, ενεργεί ως πολιτικό δικαστήριο χωρίς εξουσία αυτεπάγγελτης ενέργειας. Κηρύσσει την κατηγορούμενη ένοχη κατά πλειοψηφία για το αδίκημα της απάτης με προξενθείσα ζημία ιδιαίτερα μεγάλης αξίας με τα ελαφρυντικά του 84 παρ. 2^α και 2^ε. Υποχρεώνει την κατηγορούμενη να καταβάλει στην πολιτικώς ενάγουσα το ποσό των 44 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

Συνεργάτες παρόντων τευχών

Αντωνιάδης Γεώργιος ΑΜΔΣΘ:10378

Βουσβούκη Αντιγόνη ΑΜΔΣΘ:9549

Βουσβούκη Μαρία ΑΜΔΣΘ:10419

Γκαγκάτση Βασιλική ΑΜΔΣΘ:11098

Ζαχαριάδου Ηλιάνα ΑΜΔΣΘ:10945

Ζώη Γεωργία ΑΜΔΣΘ:11524

Κάργα-Καμπάνη Βασιλική ΑΜΔΣΘ:10358

Κιβρακίδου Άννα ΑΜΔΣΘ:8815

Κιούπκιολη Παναγιώτα ΑΜΔΣΘ:10592

Μαρκοπούλου Πέννη ΑΜΔΣΘ:10031

Μικρού Μιχάλης ΑΜΔΣΘ:9842

Νικολοπούλου Χριστίνα ΑΜΔΣΘ:11057

Πιτσόκος Νικόλαος ΑΜΔΣΘ:10431

Τζίργα Αθηνά ΑΜΔΣΘ:9348

Χοϊδου Μακρίνα ΑΜΔΣΘ:11645